

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

P Ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

fectis aqua pluvialis cōfluit in eundē locū. Col. li. v. Infoli lacus signo confluunt: qui recepta pluviale aqua contineat. Et dies pluviales ab eodē dici sunt in quibus pluit.

Pluviosus fa. sum. vt Annus pluviosus: in quo fuerūt frequentes pluuie.

Ante N

Pneuma artis: spūs/flatus. Pneumatici: spūs. An Pneumatica organa dicunt spiritalia. Plin. lib. xix. E puteo partit pneumaticis organis tollēdo. Dicitur in musica ratio pneumatica.

Pneumon: latine pulmo: quod a πνεύμα spiro descendit. Unde Pneumonia: quod est Peripneumonia: inflatio pulmonis cuius ex aliis causis: tum ex distillatone vehemēti vel synocha vel suspirio vel pleuritis: de pueniens: vt sanguis inde copiosus excreari soler. Hinc Pneumonia: quod laborant ex pulmone: qui latine dicitur Pulmonari: sicut a Colouis pulmonaria dicta est cui pulmo afficitur.

Ante O

Poculū: spūe vas quo bibiuntur potione dicitur. Aug. libro. xix. de ciuitate dei. Nō enim calix et potio quā continet calix simul dicitur poculū sed calix solus: sicut tñ q potio cōtinēde sit accōmodatus. Sumit tamen quōq; p eo quod bibimus. Cirsil. Pocula si quē leue miscere nouerēt.

Pocillū dimini. pūū poculū. Plin. lib. o. iiii. L. papyrius impator aduersus samnites dimicatur: vocat fecit si vicisset Zou pocillū vini. Plau. in An. Tecum vna postea tecū eque pocilla potiter.

Pocillatores: pincernę q ministrat: pocula mēte ingerētes. An Sanymedes q a diis rapit fert vt Zou pocula ministraret: pocillator appellatus est.

Podagra penulę. core. pedum dolor: πους et άγρā atrocitas. Bar. Litigat et podagra diodorus flaccus laborat. Quid? lib. ij. de pon. Soluere no dosā ne sit medicina podagra. Podagra: morbus pegrinus est. Nam si Italic fuisse antiquitus: latinū nomē inuenisset. Nō enim Roma cum iudando laborādo viuebat: hoc malū cognouit. Est autem podagra rubens: hoc est calida. Est frigida: est multiplex: de qua apud medicos. Podagra etiā dicitur pedica: laqueus quo capiunt animalia.

Podager/podagricus et podagrosus: qui podagra laborat. Ven. Hunc doctor nisi podager. Plaut. in Wer. Sed rādē si podagrosus pedib' esset eurhic'.

Podalirius: spūū nomē Esculapii filii et fratris Asclepiadis/medicę artis fidiari: qui cū grecis ad Troiam ob medicinā pfectus est: A pedū magnitudine sic appellat. Medicina autē diuinā pfecto videri oportet: illud quod i. plogo pgnosticoz scribit: his verbis gree Hippocrates fuerit adiunctū quacūq; via posset futuri habere rationē. α. μαδε και επι θεου ερεσι ερησι ρουσησι νοι τουτου ηνυ προμοτα νε. μαρθαρεπ ουσα γαρ θαυ μαξοι το τε δι καιωσ και ητροσ αυαδοσ αρεην.

Podens penulę. cor. talaris tunica duplici syndone: vt inquit Hiero: quam Iosephus bysianam vocat. Hęc adgerit corpori: et ita arcta est et strictis mancis: vt nulla omnino in veste sit ruga: et vsq; ad crura descendit. Solent milites habere lineas/ quas camillas vocāt: sic aptas mēbris et strictas corporibus: vt expedi ri sint vel ad cursus: vel ad p̄lia dirigēdo iacula: tenēdo clypeū: ensem vibrādo: et quocūq; necessitas traierit. Ergo et sacerdotes parati in ministeriū dei vtūtur hac tunica: vt habentes pulchritudinem vestimētōz nudoz celeritate discurrāt. Dicta podens a πος podis est a pedibus.

Poder: posterior: ps corporis pudenda: q; ex ea pedes fluere videntur. Zue. Et podice leui ceduntur tumide medico ridente matrice.

Podia: funis in nauī quo tenditur velum. Podium: locus ad spectandum habilis/ a pede nomen habens: siue quia pedis modo p̄ectura illa que podium facit. p̄cedat: siue q; ad pedes edificiorum strui consueuerit: siue q; in eo pedibus hęcamus. Hunc vulgo dicit Veniana. Solet em fieri extra domus parietē locus porrectus instar pulpiti mutilis e mar more suppositis. Zue. Omnibus ad podium spectantibus. Suetoni' de Nero. Ceterū accubans p̄i mū quis foraminib' deinde toto podio ad agro spectare consueuerat. Sed et asseres rotatos in cōclauibus et alijs locis supciliū modo parietibus suffigē solitos: in quibus candelabra et poma et codicilli sustinent: podia maternus sermo appellat. Diuis diminitiuū est Podiolum.

Pocile fuit porticus Athenis nominata et varietate picture. Hęc em ποικιλος variū dicit: ποικιλος varietatem. Unde et lapis similes vocatus est. Pyrrho: p̄cilos a varietate rubētū mactay. In hac autē porticu Zeno p̄hs discipulos docebat: vñ et ista ca lecta nomē accepit: et p̄hi stoici nuncupatiq; antea genonū ab ipso doctore appellabant: σοα em grece porticus vocat. Plin. li. xrv. Hęc et Athenis p̄ncipit porticū que p̄cile vocat gratuito.

Penus carbaginensis: a P̄nē. sed aspiratio detrabitur: et in u mutat in deriuatio. Punic' a. um. nō penicus. Vide infra in dictione Punicus.

Penulus diminutiū est a Penus: vnde Plautina fabula nomen sumpsit.

Pena: supplicii: a pendēdo: vt Tar. inq;: quo q; ob delictū afficit. Alii a greco qd est ποινή.

Penaz do octo genera Licē. cōmēmorat. Damna/ vincula/ verbera/ tallionē/ ignominia/ exiliū/ seruitutem/ mortē. Hinc punio/ quasi p̄nēo: pena afficio.

Penam pendere: est multam soluere: quia hoc penso ere fiebat.

Penalis et hoc le. qd ad penā p̄tinet: vñ et Denalactio p̄nter ebat. ruit: quasi pena tenet. P̄ntere dicimus cū que ipi fecimus: ea nobis post incipiunt displicere et molesta esse. Lic. Nam quod obiectū est de impudicia: quodq; omnium accusatorū nō criminibus sed vocibus maledictisq; celebratū est: id nunq; taz acerbe feret. D. Celius vt eū p̄nteat non deformē esse natum. Quoniā do his etiam que nobis: aut redio/ aut pudori sunt pena quedam esse videtur: fit vt p̄nter aliquādo p̄ redet/ pudet seu dolet accipiatur. Liuius libro. j. Nec me eoz sententię esse p̄nter. Licē in Caro. Nam igitur si ad centesimū viallet annum senectutis eū fug p̄nteret. Accipitur interdū p̄ paz videtur: et a penuria deduci sentit Bel. Terē. De quantū hic opis fiat p̄nter: id est parum videt qd a seruis fit. Licē. lib. j. offi. Tadiu autē velle debebis: quoad te quantū p̄cias nō p̄ntebit. Inuenit etiam peniteo res et p̄nteo: deponens. Nam sicut p̄nter me dicimus: id est pena tenet me: ita peniteo: passus: hoc est: pena teneo. Hiero. in Ecclesiastico. Filii sine cōsilio nihil facias: et post factū nō p̄ntebis. Et in Actibus ap̄licis. Penitemini igit et cōuertimini: vt delecti peccata vestra. Hinc sūt p̄cipia Penitens: peniturus et p̄ntendus. Hęc. Meq; te neq; queq; arbitro: p̄ntur tuę laudis. Col. lib. ij. Ita q; hic ager siue exerceat siue cessat: colono est penitendus: ac tanq; p̄tilens refrigerandus.

Penitentia et penitudo i vno significatio accipiunt: et a p̄nter quo ad p̄mū significatū sūt. Hiero illi. Reg. Triumphato: i Israel nō parceret: et penitudinē hęcet: nec em homo est vt agat penitentiam.

Poeta a ποησις: qd ē facio/effingo: qñ fictor.
 Est em̄ q̄ elegantia carmina fingit. Apud grecos autē
 poetes excellētia q̄ns sunt: vt bis v̄bis scribit iter/
 pres Epiani de piscibus: ποιησαι μερ καὶ α ε ε ο
 χερ εἰσι περὶ το μ η ρ ο σ ε υ π ο λ ι ο σ η σ ι ο Δ ο σ
 α ρ τ ι μ α κ ο σ ρ ι κ α ρ Δ ρ ο σ κ α ι π α ρ υ α σ ι ο σ.
 Poema matris. et Poematum/ et Poesis: poetarum
 opus: est signētū/ siue fictio. Plaut⁹ in Aulina. Nam
 nec fictū v̄nq̄ nec pictum in poematis. Sunt tamen
 qui distinguant inter Poema et poesim: q̄ illud sit
 inuentio qua que paucis verbis exprimitur: hęc do ter
 tus ipse sc̄ptorū et op⁹ totum. Lucil. Item quis nō
 magna p̄ poema est: poesis opus totum: totaq̄ illa
 summa est vna.
 Poeticus a. um. qd ad poetā p̄tinet. Hinc poetice ad
 uerbiū: qd est more poetaz.
 Poeticæ ars ip̄a: sicut grāmaticæ et rhetoricæ.
 Poetria ē. et poetris idis. p̄ modum patronymici femi.
 Der. Poetrias picas cātare credas pegaseū De
 los. Cornut⁹: poema v̄l poetriā componētēs.
 Poetro: ariis. in poetica exerceo/ siue poetā ago. Aenni
 us. Nunq̄ poetro: nisi podager.
 Pogonia dici pōt barbata: genus comete: πω γ ω ν ε σ̄t
 barba. Pl. lib. ij. Pogonias vocat/ cui⁹ inferioze ex
 p̄te in specie barbe s̄oge ponit iuba.
 Polis grecæ: latine ciuitas et v̄rba dicit. Qū Meapol.
 Hinc Politic⁹ a. um. qd est ciuile. Lice. Sed que pōt
 esse homini politico delectatio: cū aut hō imbecillus
 a valētissima bestia laniatur.
 Polypiron: sepes fertiles multi frumenti
 Polion πω λ ι ο ν significat pulli asini simi: que equa
 initio partionis ante fetū effundit: vt inquit Aristot.
 Pl. do polcan vocat.
 Polio is. iui. vel poli. itum. significat orno/ et quasi po
 litico more compono. Hinc Polituz dicimus: cultū
 ornatum. Et politiones agroꝝ: cultus diligentes: si
 cut politiones vestimentoz/ mundicie et cultus. Li
 ce. Dub. Lentulo. Hūc vt Apelles Ceneris caput
 et summa pectoris politissima arte p̄fecit. Hūc⁹ com
 polita sunt Depolio/ expolio/ et ppolio: que p̄fectio
 nem actus denotant. Festus. Depolitū: p̄fectū: quia
 omnes p̄fectiones antiqui politiones appellabant. Li
 ce. lib. ij. ad Heren. Difficillimū est inuenire expolire
 et expeditē p̄nūciare. Idem. L. Lucio. Tu interea
 nō cessabis: et ea que habes instituta perpolies. Re
 polio: rursus polio. Col. lib. ij. Sin. prius vsui desti
 nantur/ sc̄z frumenta: nihil attinet repoliri: satiq̄ est
 vmbra refrigerari.
 Politia: a polis: que est ciuitas: latine ciuitas inter
 p̄tatur. Hiero. Scoroz natio v̄rozes pp̄ias nō habet:
 et quasi politionis politis legerit/ et Latonis sectet ex
 emplū: nulla apud eos cōiunt pp̄ia est: sed vt cuiq̄ li
 bitū fuerit/ p̄cudū more lasciuat.
 Politicus: mūdices et ornatus dicitur.
 Polimenter: resticuli porcoꝝ cū castrantē: q̄ ad similitu
 dinem vestium poliantur.
 Polleo es. p̄ duplex. Il. possum/ valeo. Cicero in Para.
 Nec est vlla res que plus apud eum polleat/ q̄ ip̄s
 voluntas atq̄ iudicium. Lilius lib. j. Dilectū il
 li terra/ plurimū mari polleat. Et pollere: splendere.
 Plin⁹ lib. xxxvj. Et oleo et aqua cilicę cores pollet.
 Lilius cōposita sunt Depolleo: quod est v̄tra ali
 os polleo. Lilius libro. j. Ardeam rutuli habebant
 gēs/ vt in ea regione atq̄ in ea etate/ diuitis p̄pol
 lens. Repolleo: a quo repollesco: quo vsus est Col.
 libro. v. Plurimarū stirpium natura sic cōmodat: vt
 circa cicatricem nouellis frondibus repollescat: id ē
 repullescat. Equipolleo: equi valeo.
 Pollētia: potētia. Plaut⁹ in Ru. Nec ineptoz potioz
 sit pollētia. Et Pollētia: dea potentie: que a Roma/

nis colebat. Itē Pollētia Plinio auctore: optiāa
 it in maiore balcarū. Fuit et altera pollētia iuxta Al
 pes/ in clyta lanarū nobilitate. De qua Syr. lib. viij.
 Fulciq̄ ferax pollētia villi. Fuerit et pollētini i pice
 no in q̄nta regione Italię/ nō multū distātes a colētī
 naribus: vt indicat Pl. lib. iij.
 Pollex: digitus grossus manus: q̄ vi et potestate inter
 ceteros digitos polleat: nec in sinistra cessat: nec mi
 nus q̄ tota manus semp in officio est. Ande et apud
 grecos α ρ τ ι χ ε ι ο anticibit vocat: quasi p̄manus et q̄
 si altera manus videat. Alio nomine appellatur Adal
 lup: a π ο λ ο υ α λ λ ο μ α ι falco: q̄ cōstricta manu/ p̄
 rimū digitū solus scandat.
 Pollicaris et hoc re. adiectiuum a Pollex. Plin⁹. Di
 gitorū hominis longitudo ill et incertim falcata pol
 licari latitudine.
 Polliceoz: verbū cōmune p̄m Polici. Nam in signifi
 catione passiuā vsus est Ouid⁹ de arte. Pollicaris di
 ues quilibet esse potest. Est autē polliceri vitro seu ex
 pactione aliquid p̄mittere. Cōpositū et pol p̄ricu
 la affirmatiua/ siue a porro/ siue a poli: que multū si
 gnificat p̄ exceptionē: et liceo. Hinc sit pollicitor: fre
 quentatiuū: a quo pollicitatio.
 Polemon penul. core. p̄fus Atheniensis Philostr
 ti filius. Qui cū in iuuentute petulans esset: et aliquā
 do ebrius et corozatus Xenoeratis sc̄pola ingressus
 fuisset: eius oratione/ q̄ tunc de pudicitia erat/ adeo
 mores immutauit: tantumq̄ in p̄bia p̄fecit/ vt Xeno
 crati in sc̄pola succederet.
 Pollio inis. et pollen inis. a Polleo deducti videt: flos
 tritici. Pl. lib. xvij. Et Aphroico iustum est e modis
 redire semodios/ et pollinis lectarios q̄ns. Ita enim
 appellat in tritico qd floz in siligine.
 Pollinarius riarium. quod ad pollinem p̄tinet: vt Cri
 brum pollinariū: quod de lino/ nō de setis equozū sit
 ad pollinem purgandū: Nam cribra que ad excutien
 dam farinā fiunt/ excutoria dicunt. Pl. in eodē. Cri
 broꝝ genera Ballie setis equozū inuenere: Hispani
 e lino excutoria ac polinaria.
 Pollintor: curator piltrini: q̄ pollinario cribro polline
 excutit: a polline farina deductū nomē. Lato. Sp̄ari
 um mercenariū pollintor: e diuit⁹ eadē ne habeat die.
 Pollincere: est farinam in piltrino lucrificatā diuidere:
 et pollincio: ip̄a diuisio.
 Pollincor: cūm c. accuratoꝝ funerū et redemptoz dicit
 tur: id est qui funera mortuū curat: quasi pollucor
 rum v̄ncio: id est cadauerū curatoꝝ. Ande pollincū
 funus dicitū a pollincibus v̄nciū. Pollincere: est cu
 rare v̄ngereq̄ cadauera. Apul. Pollincor: cuius fu
 neri dā v̄ncione parauit. Hūc Festus pollucorem
 p̄nūciare videtur. Quas inquit pollucere merces li
 ceat et. Plaut. in As. Equis currit pollucorē accer
 scere. Pollincere: ad pollincum emere/ siue corpus
 mortuū curare. Pollincus: ip̄a curatio. Plaut. Car
 thaginenses fratres duo fuerē: eoꝝ alter viuuit/ alter ē
 mortuus: p̄terea apud vos dico confidentiū: quia
 mihi pollincor dicit qui cū pollinger. Hinc pollin
 ctura: ip̄a accuratio. Idem in St. Hodie pollinctu
 ra est. Libitinarino dicebat: qui necessaria funeribus
 vendebat: et qui rationibus herat libitine: in cui⁹ tem
 plo que ad sepulturā p̄nebat vendebantur: sicut do
 cet Plutar. in p̄ble. Seneca lib. vj. de benefici. Nota
 libitinarioꝝ esse vt mores plurimoz op̄re: quod ill
 questuo s̄simū est.
 Polluceo ces. ri. verbum sacrificale et reddentiū liba
 menta deis. Significat em̄ pollucere multus dedica
 re vt deuouere: ex poli multum et luceo: q̄ is qui talia
 facit multum luceat/ ob lumina sacrificioꝝ. Vel pol
 lucere: est libamenta Herculi in aram porrigere/ et la
 crificiū polluctū/ q̄ Herculi decima data sit. Plaut.

in Sti. Et decimam partem Herculi polluciam: id est splendide dedissent. Hoc verbo vñ sunt auctores quotiens opiperas dapes velut in sacrificium dei/et in pñis Herculi facuri erāt: cui deo decimas omniū rerum Romani voto reddebant. Unde Macro. ca. cillones eos. ppie dicitur qui ad polluctū Herculi viti mi cū venirent carillos liguribāt ad polluctū: hoc est ad magnificū epulū: quale Herculi solebat fieri. Polucibilis cēna dicta est opulenta. Hinc pollucibiliter: splendide et laute. Plau. in Bac. Pasate parasitroa: obsonate pollucibiliter.

Polenta et pulēta: vtroq; mō dicit: q̄ sic fit. Perfusam aqua hordeū siccat nocte vna: postero die frīgūt: deinde mol frangūt: seruatq; in multos dies. Unde in Iosue scribit. Et comederūt de frugib' terra die altero: et agimos panes et polenta eiulde anni. Inuenitur etiā hoc polēta. Quid. li. iij. Hecam. Dulce de dicit testa qd̄ coherat ante polenta.

Polluo is. lu. luti: quasi poro lauo: sed p̄ contrarium sepenu. nero ponit p̄ inquinō: siue p̄ antiphrasim/ siue q̄ ea que inquinant madereri necesse est. Accan. libro quarto. Omnia scelere ac libidine polluebam. Hinc nocturnam genituram semmo ipsam pollutionem appellant.

Pollubz: vas trulleū/quo manus lauant: vulgo bacile dicit. Lu. Argenteo pollubio et auro gutto. fabi' piccoz. Aqua manib' dato: pollubz hñiūtra manu teneto: de terra vasum est aqua.

Potus: quasi celi cardo. Duo aut sunt polifcy Arctici: id est boreal: et Antarcticus austral. Et ab altero in alterū penditur axis a quibus sustinetur. Boreal' altissimus his qui sunt in nostro hemisphero: Austral' imus et depressus: et qui a nobis videri non possit. Dicitus polus/a πολω verbo greco: quod vtro signifiat: et circūago.

Polyandros: latine multos viros habēs. Polyandriū loc' vbi sunt multa sepulchra publica.

Polyama: multoz agnoz. Harro li. ij. de re rust. Hetera potest alios vocant poliarnas/ alios polymelas/ alios polybutas: id est multoz agnoz/ multaz ouiu/ multozum boum.

Polycarpus: nomen viri. pñiū: qñ multi fruct' siue fructuosus: καρπός est fructū dicit.

Policrates pe. cor. nomē. ppñū tyrāni: q̄ regnauit i Samoisula. Hic et opibus et felicitate apud historicos inely' est: q̄ quoad vixit nō tā fortunę alius dicit potuit q̄ pare'. Sed mors istamis et erūnosa docuit neminem an obitu merito dici posse felicē. fuit enī ab Hecete satrapa p̄zag capē suspensulq;.

Polydet' pe. p. statuar' eximi' / diligētia et decore supra ceteros: vt inq̄t Quintil. Hā et ex signa fecit nobilitate septoz h̄conio: cū pñis fecit astralogigōtes hoc est tal' ludētes: quo ope nullā absolutū iudicat: fuit syron' et discipul' ageladz.

Polychioni: diuini' / loq̄u' / et multi epis: sicut oligochioni' q̄ p̄z viuit. In cornices dicit' sunt polichronie: qñ nouē grades viuere dicunt.

Polyctos pe. cor. latine cornū: siue multa cornua ha Polydamas pe. cor. nomē. ppñū viri troiani: et (bens. latine dicit' valde dominans. Pers. Hō mihi polydamas: nec troiades labēone p̄ulerint.

Polydo' penū. p. nomen filij pami: et latine significat multa donas. Polydozia: munificētia.

Polydozia: insula p̄ontidis.

Polyeglas: insula a capraz multitudinē.

Polygalon: herba palmi altitudine in caule summo foliis lenticul: q̄ potata lactis vbertatē inducit: vñ et a lactis abūdantia nomen accepit.

Polygalaron: herba sine folijs/ asparagi caule et acumi ne aculeā habens.

Polygenneton: quasi multoz generum.

Polygonius: multoz anguloz. Polygonū pe. p. herba a geniculoz multitudinē: quā nos sanguinariā vocam': folijs ruz et gramini silita. Succus ei' infusus narib' suprimt sanguinē. Col. lib. vii. Sanguinalis herba: quā greci polygona appellāt. Hoc nomen veteres vsurparūt. p̄scādo.

Polylog' pe. cor. multiloqu': polylogia: multiloquiū. Polyonemō: qñ multaz vbiāz herba/ cuius silita semine pulegū furculosa multis geniculis.

Polymedia: troadis oppidū hellepōro adiacens.

Polyminia seu polymincia: naq; πολυμινια est a grecis scribitur: sed latini polyminia dicunt penul. core. Dor. lib. j. Carmi. diuisit diphrongum. Euterpe cohibet nec polymincia: vbi etiam y sequentib' in et n: more greco corripitur. fuit vna et missa sic dicta: q̄ tantum suauitate poetas reddidit glia immo: tales ab πολυ multū: μνησ memoria. Unde et hēse rberoz ribus dicit: quib' opus est multa memoria. Dicit qui a πολυ et hymnos deducit: qd̄ est laudatio: q̄ laudationib' h̄sit: et scribūt polyhymnia: vt apud Qui. lib. v. Fast. Dissensere deq; quaz polyhymnia cepit.

Polymitus ta. tum. pe. cor. a poly et μίτος silitū: quod nos licū dicit' a licoz multiplica varietate. Hā ve silita polymita: q̄ multis licis p̄tra est: sicut Donomita dicit' q̄ vno licio p̄tā: Dūmita q̄ duob'. Trimita q̄ trib'. Pl. Plurimis dō licis terere q̄ polymita appellāt Alexandria instituit. Hinc polymitari' a. um. vt Opus polymitariū: qd̄ et plurimari dicit'. Quāquidē Hicero. plurimarios et polymitarios artificez. p̄ eodē fere posuit. Polymitari' enī dicit' q̄ artē polymitariā exercēt.

Polymyros: lucerna q̄ multos habet angulos: et in his funiculos illustradis cōuinis accōmodata. Marc. Illustrē euz tota meis comūnia flāmis: Totq; gerā myros vna lucerna vocoz.

Polympus: multiformis: πορφ est forma.

Polyppharmaz' pe. cor. venenis vñ medicinis abūdas.

Polyppem' pe. p. Cyclops neptuni fili' et Thoa p̄boz ci filia/ ingēti corpē: qui vñ tñ oculū in frōte habuit. Quo note garrulus illustris significatur.

Polyppagus pe. core. qui multū comedit: et latine dici pōt manduco. Est et multi cibi capaxissim': sicut Pāphagi p̄li cuncta comedentes.

Polyppodius herba: dicta siue: q̄ radix ei' veluti cirros ad silitudinē polypi piscis habent: siue q̄ farina eius indita narib' polypū p̄sumit. Hāc herbā nostri silicula nomināt: silita est enī filici pilosa radix.

Polyppus pe. cor. grñi facit polypū et polypodis: piscis est et mollū genere/ a multis pedibus appellatus: et poly et ποσ pes: vnaq; multipes. Unde a nonnull' octopēs dicit. Hui' piscis ingenū (sicut scribit Am bro. lib. Hecra.) fraudulētū est: qui vadoso in litore p̄tra uactus affigē et atq; ei' nebuloso ingenio colozē subit: q̄ siliti specie terga obducit: plurimos piscium sine vlla suspitione fraudis allapsoz: vñ nota nō p̄cauet' et sacū opimantē: callib' h̄rtiug artis includit: et sine quodā sug carnis iter recipit. Et a polyppo pisce dicitus est poplypus nariū morb': cū caro interiora nasi occupat intumescens: maxime flante Euro: a silitudine marini polypū/ q̄ eius carni silita sit. Tunc enim caro radices agit plurimas/ que tanq̄ pedes sūt. Ca to de re ru. Et si polyppus in naso introierit: brassicā/ erraticam/ aridam/ tritam: in malum conūcito: et ad nasum admoeto. Hinc polypposus: qui eo morbo laborat. Har. Nasutum volo nō polypposum. Hāgnus dō Bassilius: ωσπ̄ ζερασ̄ τω πολυπολᾱ τ̄ν χροᾱ π̄ροσ̄ τ̄ν υποκεῑ τ̄ν ρ̄ν ῡν οῡ τ̄σ̄ ᾱλοσ̄ τ̄ρ̄ Διαφο̄ιαν̄ π̄ροσ̄ τ̄σ̄ τ̄ωσ̄ σ̄ορ̄ τ̄ω γ̄ρω̄μασ̄ με̄ βᾱβᾱισ̄ αῑ.

Polyptoton pe. pdu. quod multipliciter habet casum: ex πολυ quod est multiplex; et πωστος casus. figura qua diuersis casibus sententia variat: vt Ex nihilo nihil in nihilum nil posse reuertri.

Polyptoros p y pilon: significat multi frumenti.

Polypoetes Peritboi et hypodamies filius.

Polyfynderon pe. core. ab πολυ multus: ορυλεος μοσ coniunctum: quasi multipliciter coniunctum. figura cu sermo multis coniunctionibus concaethenat. Circa. Teetuz laremz Armaaz amyleuaz canem cretamz pharetram.

Polyfynteron penul. core. figura cum sententia multorum articuloz conuenienti copia continet: vt In le hunc pena constricta traheretur: hic autem vociferabatur: concursus do non medio cris erat: cum tamen omnes opitulari vellent: sed nemo auderet: neqz ibi magistratus aderat: nec circumpictus quo potillima confugeremus repereramus.

Polytrichon: quod multitudinem capilloz faciat: τριχες est capilli dicunt: vulgo capilli veneris vocantur: q multa habeant capillamenta. Apellat et a quibusda polytrichis et calidibus. Pli. Polytrichis in vino data morbo regio medetur.

Polytropus pe. coz. multum odis prudens.

Poitres pe. p. alter Diami filius ex Heceuba.

Polyrena pe. core. pami filia. Qui. Placet achilleos macrata polyrena manes. Hece dicit multoz pegrina: seu q amor pegrinari faciat metes ab ingenio laotesen q apud mltos libido vt peregrinabuda vaget.

Pomerium quidam scribunt cum e diphthoton. et compositum volunt a post: quasi post merum: hoc est murum: Nam merus murus dicitur. Virgilius libro. Atqz ipis filia miscet aggeribus merozum: vt pomerium tam intra q extra murum dicatur. Quidam no a post sed a pone ppositione: aut a pro coponi exstimant: vt sit terrenum quod circa menia in orbem eorum cu edificio intrinsecus et omni cultu extrinsecus vacua fitebatur. Unde Liu. libro. j. Aggere et fossis et muro circudat vrbem pomerium. pfer. Idem. Pomerium est circa murum locus: quem in condendis vrbibus quondam Etrusci qua murum ducturi erant: certis circa terminis maugato cosecrabant. Et hoc spaciun quod neq habitari neq arari fas erat: non magis q post muru esset: q murus post id pomeriu romani appellauerunt: et in vrbis incremento quantum iugnia pcellura erant: tantu termini hi consecrati pcedebantur. Festus. Pomerium quasi p muru: id est. primu muro.

Pomeridianus a. um. a post et meridie: quod post meridiem sit. Aug. lib. viij. Coses. Cu impator pomeridiao circensiu spectaculo teneret: exiit deambulata i hortos contiguos. Dicit et postmeridianus. Quintil. lib. iij. Postmeridianis schol Aristoteles sapere artem oratoriā cepit. Sic dicit Antemeridianus. August. lib. ij Acad. Quod cu factu esset: et in eo penetrata antemeridianu tps consumptu videremus: redire domu instituumus.

Pomiliones et pomili nani: id est homines que stature paulu supra terram extantes. Habent quadoz mēbra enoz mia: quale Har. describit i illo disticho: cui nomē est pomili. Si nū spectes hominis caput: hecrosa credas. Si stantem videas alyanacta putea. Scribit etiā a nonnulli pu pumiliones. Col. scribit pumiles aues: nisi que humilitas eaz delectat uo. pbo. Huius femininū est pomilia.

Pompa: omne spectaculū et apparatus solēnis cū ostentatione et specie quadā triumphū: tā in aduersis q in prosperis: et leticia greco πεινω mitro. Dicit est pompa nuptiaz/pompa sacroz/pompa iuney. Lic. Sed tā e pompa in verā acie descēdamus. Significat eti

am longū incedentū ordinē in supplicatio: quā nos bodie pcellionē appellamus.

Pomā generale nomen est omniū fructuū q ex arboribus elui apti. pueniunt: siue molliū siue duroz. Nunces do ea duntaxat pomia vocant q duro ogumento sunt. Dicitū pomā. vt docet Gar. qm potomuz: q m ei infusione potu. i. aquatione indiget. Nā illi p sicciatē aquā addi op: vt stabilia maturescāt: siue q vitem potus in cibis pbeat.

Pomariū: locus arboribus pomiferis constitus: quod latini etiā Giridariū appellāt: greci paradisiū. Dio per. Hec mea pbeaces equat pomaria siluas. Qui. lib. iij. Derañ. Id metuens solida pomaria clauserat ablas Dgnib. Aliqñ pomariū dicit loc: vbi reponitur pomia. Unde Pli. docet pomaria contrabulari in loco sicco et frigidio: in quib: sint fenestre septetrionales: que ferentis diebus patefcant. Hinc cōstat falsū esse quod a Ludimagistris docet. Pomerū pomos/pomaria pomia reseruat.

Pomona: pomoz dea: sicut Deilona meli dea.

Pomponi: nomē historici: q de situ orbis scisse. Fuit et al: vir roman: Attic: cognominatus: ad que Lic. eplā scisse. Pomponis: nomē matris Scipionis.

Podus dicit quod graue est: vt in euangelio. Nos qui portauim: podus dicit et est. Itē podus quod libian do ad stateram ponderat. Hiero. in lib. Regū. Ponderabat capillos ducētis siclis podere publico. Interduz ponit. p numeroz hoc est multitudinem. Gar. E grecia coportasse magnū podus omniū artificū. Zuerterdā. p aueritate. Lic. Apio. Sed idē scribit me as litteras maximū apud te podus habituras. Hinc poderosus a. um. qd est graue.

Pondero as. libro. Pli. Dū nūmulari: pderaret argentū. Aliquando significat quod vernacula lingua dicimus: Gendre an pois: vt in lib. ij. Regū. Semel in anno edebat: quia grauabat eū cesariē: pderabat capillos capitis sui ducentis siclis podere publico. Per trāslationē pderare est examinare: confidere rare. Lactā. lib. iij. Hozs ex pteritis vitē actib: ponderada est. Hinc componit pdero: qd est pus pdero/ seu pus examino. Lic. lib. iij. offi. Neq ea vult pderari honestate.

Pondo indeclinabile et generis omnis: et modo p libra ponitur: Nā pōdo et librā idem fuisse Festus innuit: cū inquit. Duo asses singuli libram et pondo efficiēbāt. Pōdo significat pōdus. rū. librarū. Liu. Ar. genti pondo bina et sex libras in milite pstatet. Pōd ponitur. p hoc nomine pōdus. Hieron. lib. Nā. Fue runtq in ea acetabulum argenteū pondo centum triginta sicloz. Et apud Liuū scribitur: coronā aureaz libz pondo Ioui dicatā fuisse. Hec caret singulari: vt quidā existimāt: cum Col. dicat: pondo librā et quadrat i abici oportere. Pondo igitur ita duodecim libras continet: sicut Alis duodecim vncias. Et dicitur mus Duapōdo et Trepundo. Quintil. lib. j. restat. Ab his Dipōdiū/ Tripōdiū et Alipōdiū. p vñū pōdo/ q id erat libz pōdus.

Pono is. posui et posuii postū. Plau. in Citu. Hunc vt apud sequestrū vitulū posuimus. Est autē ponere: collocare/ cōstituerē. Virgil. lib. j. Eū. Urbe veli postea templis sibi ferre dicatis. Lic. Primū emsitate rep. facere solebamus: vt in agendo plus q in scribendo ope poneremus. Aliquādo desinere: quoniam cū cessamus ab ope collocare quodammodo ac reponere videmur id quod agebamus. Virgil. libro vñ. Cum venti posuere omniūq repente Redidit flatus. Aliqñ erigere/ edificare. Idē. Posuitqz immania templa. Unde in antiquis marmoribus legitur. Bene merenti posuit. Aliqñ deponere. Idē. Pōnū q ferocis pgn Korā volēte deo. Aliquando apoz

are. **Bar.** Nolo mihi ponas rhombū nullūve bi-
librē. **Ante** poetę fabulas & sc̄ptā sua ponere dicebā-
tur: q̄ in sc̄na hęc spectatoribus quasi i iuuio appo-
nebāt. **Zuue.** Donec tigillinum: id est asser in scenam
aliquid de tigillino sc̄ptū. Aliquādo pingere. **Doza.**
Solers nunc hominem ponere nūc deum: Nam de
sculptore et pictore loq̄tur: **Diuis** uerbi composita
sunt: **Appono:** qd̄ est aliqd̄ antepono. **Plini.** Nihil ei
p̄ter secundariū panem oleraq̄ apposuit. **Anterū** lib-
rūgo. **Ante** appositum dicit casus q̄ uerbo subiūgitur.
Item **Apponere:** est iuxta uel ad aliquid ponere. **Li-**
ce. lib. ij. artus uere. **Gladium** p̄e appositus e vagina
eduxit: et illum atq̄ occidit. **Antepono:** p̄fero. **Com-**
pono: circumpono: ut in euāge. **Circumponēs** cala-
mo. **Depono:** dispono: ordinio: quasi i diuersis locis
pono. **Diuro.** in lib. Reg. **Audiuit** famā seru^{tu}: q̄
disponat **Saul** venire in **Leila.** **Hinc** **Dispositio:** q̄
est rex in ordinē collocatio. **Dispositū:** decretū: cōsti-
tutū. **Ande** ex disposito dicitur: id est de industria: et
quādamodū a nobis cōstitutū est. **Macro.** **An** al-
qd̄ā cui remouitis arbitris opus sit: cogitatur et dis-
posito cōueniunt. **Epono:** impono. **Postpono:** qua-
si retropono. **Lice.** **Troni.** **Ante** postpositū dūmodo
hęcptis patris parerē. **Repono:** sepono: seorsū po-
no: remoueo. **Suppono:** summitto. **Apul.** **Suppositus**
humeros oneri. Aliquādo significat adulterinū loco
uere subūdo: a quo **Suppositus** part^u dicit: q̄ fer^u al-
teri matris nō uere matri subūcit. **Di.** **Nā** filius pa-
tris testamētū suppositū dicebat. **Suppono** et sub-
pono: ut in **Eu.** **Et** lapis suppositus erat ei. **Trāspo-**
no: ultra pono. **Et** oia habēt pe. pdu.

Positio: est quā greci uocāt **θεσις**.

Posit^{us}: idē qd̄ positio siue situs. **Quid.** in **Fast.** **Ter-**
ra tribus scopulis uastū: p̄currit in equos. **Trinacris**
a positū nomē ad epta loci.

Positiu^{us}: a. um. qd̄ p̄mo positū est: nec aliqd̄ de deriuatū:
u quo grāmatici positiuū a cōpauio r̄ suplatiuo disti-
guūt: q̄ illud sit quāsi fundamentū illoz.

Positura: nota qua senus in orōne distinguit. **Itē** dicit
situs siue positio. **Bel.** **Animaduertere** q̄ habi-
tu: quaq̄ forma: q̄q̄ postura stellarū aliq̄ nasceret.
Sic syllabā dicitur esse longā postura.

Pone: q̄n̄ graue accētū habet: p̄positio uel aduerbiū ē:
r̄ significat. p̄e uel post. **Virg.** **Pone** subit cōiū: fe-
rimur p̄ opaca locoz. **Gal.** mar. li. j. **Hor** h̄iani i ge-
nū: p̄na uolūate uerita sc̄rādī pone respiciēs aiad-
uertit inenē: magnitudinis serperē: citato impetu
omne quicqd̄ obuiū fuerat. p̄terentē.

Pōs: a p̄deo: q̄ ueluti i aere p̄deat. **Et** significat omne
p̄ qd̄ sup̄ aquas trāsim^{us}. **Ande** et p̄ scala nauū q̄n̄q̄
ponit. **Virgil.** **Interea** gneas socios de pupib^{us} altis
Pōtib^{us} erponit. **Hinc** **Depōtan^{us}.** **Uñ** senes depō-
tanos appellatos esse legim^{us}: a pōtis deiectione: hoc est
ferēdi p̄ pōtes suffragiū ad emptione.

Pōticulus: dimi. quā pōs. **Lice.** lib. v. **Zuf.** **Et** cū fossam
latā cubiculari lecto circū dedisset: eiusq̄ fossę trāstū
pōticulo ligneo cōiūpisset.

Pōtiones: naues quib^{us} in trāuicendis amnibus loco pō-
tiū utimur. **Papinianus.** **Quia** uia cōfirmari solet: uel
ciuitate tenus: uel vsq̄ ad uia publicā: uel vsq̄ ad flu-
mē: in quo pōtōnib^{us} trāuicatur. **Apul.** **Et** si uado nō po-
terāt: pōtōnibus trāsbant.

Pontifer: sacer magistrat^{us} (ut inquit **Sceuola**) a posse
et facere dicitur. **Uel** (ut inquit **Var.**) a ponte: quia
publicus pons a pontificibus factus est primū: et re-
stitutus sepe. **Erāt** autē maiores et minores pontifi-
ces: inter quos summus: qui pontifex maximus dicit^{ur}
est: q̄ maximarum rerum que ad sacra et religionem
p̄tinet iudex: sit r̄ uindex cōiūmācie puatoz: magistrat^{us}
uū. **Numa** cū pontificem fecit: eiq̄ sacra omnia attri-

buit: eiq̄ sacris sacra omnia puata & publica subie-
cit: instituitq̄ ut idem pontifex nō celestes modo ceri-
monias: sed iusta quoq̄ funebria placādozq̄ manes
edoceret. **Bucto:** **Zuua.**

Pōtificat^{us}: us. pōtificis dignitas: sicut cōsularis.

Pōtificius: a. um. qd̄ est pōtificis: ut **Zus** pontificiū: qd̄
ius canonicum dicitur.

Pōtificalis: r̄ hoc le. qd̄ ad pontificē p̄tinet. **Uñ** pontifi-
cales libri: in q̄bus sacę ceremonie cōtinent.

Pontus: generis masculini: **Merei** filius et **Neptuni:**
ut **Eusebius** libro p̄mo p̄parati. scribit. **Ande** pon-
tus mare dici uidet. **Alii** pontum dici existimant ma-
rea: **ποπι** q̄ quod ē mergo. **Uel** a **ποπος** qui est
labor: q̄ sit laboribus plenus. **Ridicule** p̄ contrariū
dici arbitrat^{ur} q̄ creat ponte. **Proprie** autē id ma-
re pontus appellatur: quod a palude **Deotidis** vsq̄
in **Tenedū** p̄tendit. **Pōtus** feminini generis: insula
est de qua **Virgilius.** **Cirosaq̄** pōtus castorea. **Est** r̄
p̄uincia **Ante** minoris: a **Ponte** rege sic cognomina-
ra: nobilis crudelitate **Deeder.** **Uec** (ut **Str.** refert)
ab occidēte **Baly** flumine claudis: ab oriente **Colchibi-**
de **Meridie** minoris **armenia.** **Prole.** **Uo** aliter lib.
v. **Uñ** em: ab occasu ore pōti r̄ thracio **hosphoro.** **Meridie**
regiō: que **p̄te** **Asia** dicit. **A** **Septentrione**
p̄te **Eurini** maris terminat. **Eius** ciuitates sunt **Cal-**
cedon: **Nicomedia:** **Micea.** **Uñ** regnauit **Ditibi-**
dates: **Eupator** et **Pythodorus** regina. **Et** pōto fuit
Aquila veteris testamenti trāslator et interpret. **Et**
Haricion hęresarches: qui **Zus** christianus uideri
ueller: aliū tamē creatorē omnū rerū esse dicebat: q̄
ebulsi parē: illumq̄ maiorē aiebat. **Hinc** pontic^{us} a.
um. **Uero.** cōtra **Zou.** **Cōpelle** **phrygę** et ponticā:
ut locustas comedat: nefas putabit.

Pōtina: palus: uolcoz palus iuxta for **Apū** **baud** **lōge**
a **Tarracina:** distatq̄ ab **uibe.** **rr.** passū milib^{us}: de q̄
Luc. li. iij. **Et** q̄ pōtinas uia diuidit uel paludes.

Pontia: insula nō longe a **Palmaria** in sinu **Lietranoz:**
in qua turtures ac coturnices cum ad **Italia** uenūt:
p̄uina uolatura requiescendi causa paucos dies mo-
rant: **Bucto:** **Var.** **Est** etiā **Pontia** uibe ad quā pō-
tonibus trāuicabatur.

Popa: pinguedo. **Derf.** **At** illi tremis omēto **Popa** uē-
ter. **Hinc** **Popana** pinguis uingueta dixerūt ueteres.
Zuue. **Ridenda**q̄ multo p̄ne tumet facies aut pin-
guis **popana** spirat. **Et** hinc miserū uiscant labra ma-
Popanū pe. cor. placēta lata quā dūs ueteres of-
friti. ferebāt. **Sed** r̄ p̄ q̄n̄q̄q̄ libo capis. **Zuue.** **Salicet** r̄ te-
nui **popano** corruptus ofiris.

Popinā: pe. p. a **popa:** lo^{us} vbi publice opsonia caroq̄
cocta ac delicate cōfecta uenditaf comedifq̄. **Uel** p̄
uatim vbi gulosa familia extraordiarię ligurire r̄ bel-
luari cōsueuit: siue ipe qualē dixi ab^{us}. **Horat.** **Formę**
tibi r̄ uicta **popina** **Incurtiunt** uerbis de sideriū.

Popinones: uel ij: quos nūc **Tabernarios:** uel **luxurio-**
si qui se **popinis** dedunt.

Popinatio: nūcupaf a **Bellio:** que alio noie dicit bellu-
atio: quā greci **Allocia** uocant. **Fit** autē **popinatio** a
popinari: qd̄ significat belluari r̄ indulgere **popinis.**
Iulius **Capitolinus.** **Dū** **Balenus** **popinas:** r̄ **bal-**
neis ac **lenonibus** reputat uita.

Popinale: et hoc le. quod ad **popinam** spectat. **Col.** lib.
ij. **Tunc** celebres erāt delitię **popinales:** cū ad mare
deserebantur uiuaria.

Poples itis: pars opposita genui que curuatur: dicta q̄
post plicetur. **Col.** libro. vii. **Si** doloze neruo r̄ clau-
dicas: oleo r̄ sale genua **poplitesq̄** r̄ cura cōpicāda.
Accipit quādoq̄ p̄ tota illa p̄te neruosa. **Liu.** li. xxi.
Quosdā et iacentes uiuos succisis femorib^{us} **popliti-**
b^{us} inuenerunt.

Popymata: p̄te dicuntur ea uocis blandimenta que

fit equis indomitis cū tractatione manū. Unde r
 q̄ sit manū palpatio interpretari potest: vt ap̄d Iuue.
 Drebabit vari crebriū popylina roganti: id est crebrā
 manū tractationem; cū quadam vocis adulatione:
 Nam sit ab πωπτω /ω/ quod est sibulo vel adulo:
 Quare r. p. sibulo quando q̄ ponit/ qui in re obscena
 fieri cōsueit. **Barci.** Quis videre potest fatui po-
 pylinara cūni? Cū sonat hic cui nō metula mensq̄ ca-
 dit. Velut vitū notauit in **Balla** popylina: vt pote
 insulū cōcūtiū crepitū. Et et πωπτω /ε/ : vt qui-
 dam exponūt: illis manū inter se et palma cū pal-
 ma collata plausus edere: qd̄ est applodere. Unde et
 popylm̄. **Pl.** lib. xxiij. Fulgetras popylinis ado-
 rare: cōsensu gentiū est.
Popul pen. core. singulari numero: vni cūitatis mul-
 tudinem significat. **Cirgili**. **D**inciplm̄ late regem
 Populi dō diuerlas ciuitates. **Jd̄.** **L**itotiaz et la-
 tos p̄los. Est aut̄ p̄ls multitudo hominū iuris cōsensu
 r cōcordi cōmuniōe sociata.
Popell dumi. paru p̄ls. **Persi**. **A**nte diē blādo cau-
 dā iactare popello.
Popularis et hoc re. quod est populi. **Horaci**. **E**t po-
 pulares **C**incētē strepit: r nat̄ rebus agendis. In
 ter dū popularis dicit char̄ et gratis p̄lo: q̄ sibi p̄ls
 fauorem conciliat. **Licero**. **N**ihil tā populare q̄ bo-
 nitas. **Lun**. **E**t quo nihil populari est quib̄ artibus
 petrarat magistrat̄ hūdem gerebat. Interdū dicitur
 plebeius: vilis r ignobilis. **Plaur**. **P**restat diuitem
 esse ac popularem: q̄ nobilem et mendicū. **E**t popu-
 laris dicit qui est eiusdem cōditionis: generis: fortis
 et fortunę. **Terent**. in **D**ozmi. **A**mic̄ meus summi
 r popularis **Beta**. **E**rat em̄ et ipse seruus. **E**t popula-
 ris dicit **Cicuis**.
Popularia sacra (vt **Labeo** inq̄) sunt q̄ omnes ciues fa-
 cū nec certis familijs attributa sunt: vt Fornacalia
 palilia. **Laralia**: sic dicta q̄ p̄lo grata essent: cum in
 p̄lm̄ missio fieret ab his q̄ gratiaz plebis querebant.
Et hoc duplici mō. **A**ut d̄ republica bñ sentiedo r ea
 q̄ ad p̄ls salutē spectat recta cū rōne agēdo. **A**ut lar-
 giendo r a adulādo: vel alijs corruptelis beniuolentiā
 captādo. **Jd̄** popularia dicebant̄ loca vbi plebs sede-
 bat. **Vide** in dictione **E**questria.
Popularitas: affabilitas: humanitas: blanditię: et gra-
 tia in p̄lo. **Horaci**. **P**opularitatem tuaz qua mihi in
 uidiā apud simplices niteris cōcitare: p̄spicua ratio/
 ne compescui.
Populariter: affabiliter: humaniter: r cum grā p̄li. **Iu-
 ue**. **E**t verso pollice vulgi **Q**uemlibet occidat popu-
Popularia: nugatoria: puerilia. **Labeo**. **P**o- (lariter)
 pulatia agimus p̄ ludū.
Populosus fa. sū. qd̄ est pleni p̄lo: vt opidū p̄losū.
Populatin mō significat p̄ p̄los. **Apul**. **P**opulatin
 ab om̄i p̄nacia reuocat̄. **Q**uō cateruatim r i vniuer-
 sum. **Luci**. **E**go pdidi te q̄ omnes seruus p̄do popula-
 tin: q̄o ne addas malū ad hoc malū.
Populolas: amorem populi cōcilio. **Pacu**. **A**q̄ vt p̄/
 merui patrem mihi patriā populauit meā. **Aliquādo**
 populare est q̄dari: quod et populoz dicit̄. **Cirgili**.
Quis r suus populat̄ iter. **Jd̄**. **P**opulataz ingentē
 farris aceruū. **Hinc** depopuloz p̄ deq̄do: passim r
 quasi populatin dirupto.
Populat a. um. p̄ncipiū: quod significat deq̄datus: vt
Quisq̄ suū populat̄ iter. **Populat** dō nomē signi-
 ficat p̄losā: vt **Arbs** populata. i. p̄lo plena.
Populonia: vbs etruria: a p̄lo r multitudine q̄ in eius
 agro est. **Vel** a populādo: qd̄ frequētib̄ pyratay po-
 pulatinibus pateret.
Populus antepe. pd. gen. arboris/ a frondiū multitudine
 se sic appellata. **Cirge**. **H**ic cādidā p̄ls antro **I**mmi-
 ner. **Pl.** xxiij. **Cirgā** p̄li i manu tenētib̄ intertrigo

nō metuat. **Col. lib. vi.** **C**ui rei maxime videt idonea
 populus. **Ea** est arbor **Lerro** similis.
Populeus a. um. qd̄ est materiāt̄ ex ea arboze. **Cirg.**
 in **Sc.** **Q**ualis populea merēs p̄bilomella sub vni/
Populnus a. um. idem qd̄ populeus. **Plautus** (bra.
 i **Cal.** **N**ū isthec aut populna fors aut abiegna ē tua?
Dicit r **Populneus** a. um. in eadem significatōne.
Col. lib. vi. **P**obat maxime vime: post fraxinea r
 ab hac populnea frons.
Populetū: loē populis cōstitus.
Porculena. **Plaur** in **Dil.** **N**is hūic veri afferē mer/
 ces nō hic suo fgm̄eo quāq̄ porculenā petur̄ est.
Porca: animal que alio nomine dicit̄ **Sus**: in agro dō
 porca est terra ciata inter duos sulcos: a porrigēdo:
 vt inq̄ **Carro**: q̄ ea seges porrigat frumentū. **Vel** a
 porricēdo: q̄ vltra se iaci semina. p̄bibeat: vel q̄ aq̄s
 porceat: hoc est porro arceat. **N**ā crebriores sulci li/
 mi solēt vocari. **Col. lib. ii.** **L**ras rustici vocāt ea dē
 porcas: cū sic aratū est: vt inter duos lati dūstatis sul-
 cos: medi cumul̄ sicā sedē frumētis s̄beat. **Sed** et
 r̄r. p̄ dū latitudinē. r̄r. v. longitudinē porcā vocabāt
 eodē auctore cāpani hodie porcas vocāt pulmos si
 ue hozulos: in qd̄ veluti sulcatim sua cuiusq̄ generis
 olera serunt. **Jd̄ gen**. r **Arę** dicunt apud **Columel**.
Porc domesticus: aper ferus: sus vtriq̄ commune est
Barci. **I**ste tibi faciat bona iaturnalā porcē. **I**nter
 spumates illice p̄st̄ ap̄ros. **Dicitur** porcus: q̄ porre
 cto rictu pascat: r terrā dū verbaz radices rimat: la-
 ti porrigat. **Hinc** sūt diminutiua **Porcul** r **porcel-**
lus. **Ambro.** **S**icut glutio amat porcellā. **Sue. i** **M**e-
 rone. **I**terū ac sepī recoctū porcello abiecit. **Scribit**
Carro porcū: q̄ grecū nomen esse antiquū/ sed obscura
 tū: q̄ eū nūc vocat̄ χηροπορ.
Porcarius: porcōz cultos.
Porcin a. um. qd̄ ex porcō est: vt caro porcina.
Porculationē antiq̄ porcōz nutritiū vocauerūt. **Car-
 ro**. **I**n nutritiū quā porculationē appellabāt **buvis**
 mētib̄ porcōs sūnt cū matribus.
Porcius: cognomen fuit **Latonis** **Lenozini**: tractus a
 porcō. **Cognomina** em̄ (vt inq̄ **Car**). **habent** a ma-
 iori r a minori pecore. **A** maior: vt **Equiti** / **Laur**.
A minor: vt porcō / capillus.
Porcia: nomen mulieris romane. **Fuerūt** aut̄ due/ ma-
 ior r minor. **Porcia** minor: cū laudaret̄ apud eā qd̄
 bñ morata q̄ secū dum habebat: vix: respōdit: **Frux** r
 pudica matrona nūq̄ s̄ter semel nupsit.
Porcetra: porca q̄ semel tū pepit: scrop̄a q̄ sepī. **S**i
 miscet se porca domestica cū sero/ ser̄ bibida dicit̄.
Porco es. p̄bibeo. **Luci. li. vj.** **N**ō te porro p̄cedere
 porcent. **L**ōponit̄ ex porcō r areo/ q̄ si paul arceo
 sincopatū videt r absolētū est.
Porzia grece/ latine facultas: abundantia dicit̄. **A** quo s̄t
 verbū **Aporioz**: aris.
Porricio is. pe. cor. q̄ si porcō iacio. i. valde porriquo: qd̄
 q̄bū solēne sacrificiū erat: **N**ā extra porricio dicitur
 q̄ porrigunt̄ dūs. **Tū** ap̄d **Dacro**. **h**ostia porretra
 q̄ sacrificata. **Plaur**. **N**ā si sacrificē sūmo **I**oui: atq̄
 in manib̄ extra tenes: vt porriciā interca loci: s̄turi
 qd̄ def: potī rem diuinā deserā.
Porriquo is. pe. cor. r̄. ctū. ex porcō/ vel porcō p̄licus r re-
 go: nō ago/ vt quidā volūt. **E**t est porrigere: extende-
 re. **Pl.** **f**acilius quippe radices porrigūt solo suba-
 cto. **Quādoq̄** offerret. **Unde** **August** cū ei quidā li/
 bellū trepid̄ offerret: et modo p̄ferret manū modo
 retraheret: **Duras** te inquit stipē elepbāto porrige-
 re. **E**t hoc quādo offerēdo aliquid p̄tendim̄ manū.
Rursus quia queq̄ interficiunt̄ in terra extenduntur: sa-
 ctū est vt porrigere s̄t p̄sternere/ interficere. **Barci**.
Et volucrum longo porrexit vulnere pardū. **Quis**
 compositū est **Ex** porriquo seu ex porriquo p̄ h̄ycopā: qd̄

est extra porrigo. Ter. in Adel. Da te hodie mihi. Ex porige frontem: id est exilara.
 Porrigis inis. r. syllaba pd. genus morbia: porrigedo: id est extendendo. Crescendo enim porrigat. Mascur ut Celsus libro. vj. scribitur in capillo/barba et superio: ubi a cure inter pilos quedā quasi quam mule surgunt. Lucil. lib. rrr. Tristem r corruptū scabie r porrigine plenū. Dinc Porriginosus: q porrigine infectat. Et et porrigo minue r furfur. Horat. lib. ij. Ser. Tangere si caules oleo meliore caputis: impetra sedū porrigine quare.
 Porri in plurali porri. Sicci prafon dicunt: genus oleis. Dar. Phitici ficipus nemozal aricia porros. In medio virides stipite cerne comas. Porro r alij sunt Tarentini: q et secturi dicunt. Alij aricini: qui et capitari. A porri fit porrace. a. um. Pli. Delictro: piā nascit in Egiptopia/Arabica/Leppo: porracei coloris/sanguineis venis distincta.
 Porri pen. p. p simplex r appellat coppi. Pli. Vinus pōderolus e: q por vocat marmor pario silis. Porri do pe. cor. significat meat. Pli. lib. r. de malia r alta. Suce decoctę porri meat: suaves facit. Et etiā por: iter p qd genitura in vine vias deferet.
 Porocela: a poro topbo nomen habet qsi ramicem topbacū appellat: de quo in dictione Eterocela.
 Porro adverbū significat certe. Cice. p. Plancio. Hibil porro tā inhumani tā immane tā ferū q comitere vt bñficio nō dicā indigni sed vice esse videre. Quandoq significat longe ante. Virgil. Dinc mari ma porro Accepit Roma r patriū seruauit honoz. Sic dicim. Acurg: nō porro ab Homerit rpbis fuit. Quandoq significat a longe: vt sit adverbū loci. Luu. lib. viij. Et haud eadem qua te insinuaueris retro via repetenda: aut si ire porro pgas p alium saltū artiozem/impeditiozemq euadendū. Quandoq significat postea/deinde in futurū. Cicero Darcello. Nō est porro tuū vno sensu oculo moueri. Terent. Debinc vt qelcat porro moneo: id est in futurū. Quāq vltra. Luu. lib. j. Et loco ifesto agere porro armētū accepit. Quandoq cōiunctio est. Et p autē ponit: locatq in pncipio oratiōis. Quintil. Porro q cōfessum defendit: nō absolutiōe sceleris petit sed licentia. Quāq ponit p cōiunctiōe epleruua. Ter. i. An. Adeon me ignauū putas: adeon porro ingratus aut ihumanū aut ferū: vt neq me cōsuetudo neq amor neq pudor r. r. oppo tū grecū est.
 Porphyrius nōmē vni. ppiū. Quo noie dicit est pphus christiani inimicissimus.
 Porphyria latine purpura. Unde Porphyriac. a. um. pe. cor. p purpureo. Quid. Et porphyriacis figere labia genis. Porphyria idis. velis purpurea.
 Porphyris pe. cor. insula i laconico mari sita: qnq mlitū passū a Dalee p montorio distās. Eadē postea Cythera dicta ē: ob memorabile replū Generi sacz.
 Porphyretes: lapis in egypto rubens/cadidis interuenitio pūctis: pterea leucosticos appellatus/ q leucos albū dicimus: ostiē pūgere. Dinc porphyreticus a. um. qd factū est ex porphyrete.
 Porphyrio: avis q sola mosu bibit: cui crura plōnga rubent et rostrū. Dcc a nōnullis Pelican dicit. Fuit et nomen gygantis. Dar. Nomen habet magni volucris tā parua gygantis. Et nomen piasini Porphyriōis habet. Dcc etiā noie vocatus fuit qui in Horatiū cōmentatus est.
 Posena penult. corep. ppiū nomen regis. Dar. Dcc spectare manū posena nō potuit. Virgil. do pducit positione duplicis un. Mecnō Tarquinū eie cū posenna iubebat.
 Porro tas. nō tm corpesed etiā animo/et tam bona q mala. Terent. in And. Dij boni quid boni porro. Et

portare dicimur cū iumentis aliquid nobiscum ducimus. Dinc Terrem legimus amicam e. pūcia portasse: r Pompeiū deportasse triumphū. Dinc cōposita sunt Apporto/Exporto: quę cōtraria sunt. Cōmporto: simul porto. Diero. lib. ij. Reg. Et cōposita uerunt sup cū acerū lapidū magnū nimis. Exporto extra seu ex loco porto aufero ve. Importo: itro porto. Reporto: retro porto. Virgil. Dcc tristia dicta repositat. Deporto/supporto r trāsporto.
 Porta a portado: dicit omnis eritus: r quo potest importari vel exportari aliquid/vel ab aratri portandę: vt inquit Diona. q in designatione vbiū subiunctis vacca r tauro qui vbiem designabat: aratrum manu suspendebat: ne sulcū quē pmo genū dicunt faceret: vbi aditus ciuitatis erāt relinquēdi. Dinc sūt diminutua portula/portella et porticula: porta decumana r porta ptoia de castris dicit.
 Portus dicit locū cōclusus quo important merces/ r inde exportant: et vbi naues hyemāt. Mā antiqui dōmos partim portus/ partim insulas vocabāt: a portado: vnde etiā porticus dicitur.
 Porticuli: pūus port. Sumit qnq. p malleo.
 Porticuli: portato: remigū: q ea pūgū q porticulus dicit: in manu tenēs bozā remigē: viget r cūtra p libito moderat. Plau. in Ali. Tute babes porticuli. En. i. annalib. Porticuli cū signū dare cepisset.
 Portuū: nauis r merces q dat portuū. Itē vcti gal: qd portuū soluit: id est telonario/ scriptuario/ et scripturę magistro/ et portu vel fluminis/ vel lacū/ vel stagnoz. Lucil. facit idē qd illi q inscriptū e portu ex portat: claculū ne portuū dent. Plau. i. Ali. Itā ego huic portuū pūabo portuū.
 Portus pen. cor. qui vectigal portus siue port: id est portuū datum cōdit. Plau. in Tri. vtrāq cōpletus. Solutū est portuū tā portuū. Quos greci telonarios. Cice. magistros scripturę r portitores appellat: Mā ad Atricum sic scribit. Illa causa publica noz quantā acerbitatem afferat sociis/ intellexim: ex quibus qui nup in portoz. Itale tollēdis nō tā de portuū q d nōnullis iniuriis portoz querebātur. Et portus dicit qui aliqd portat. Sta. lib. j. Theb. Languet hyperbozē glacialis portus: vñ. Amb. sup Luc. Audito dei verbo sterēt acerbū illi funeris portitores. Dcc etiā dicit: qui tradit homies ac vebit/ vel ad nauim de litore/ vel ad litus de nauis vel ad vltioriē fluminis ripā: quę greca voce port mea dicit: abulsiue portitor qui portat: sic Hector.
 Portymeus penul. core. latine dicit trāstretator: q nauigio vebit/ r q erigit portuū: r top dōc est fretū dicit. Juue. Itā fedit in ripa fretumq nouitius bozet Portymea: id est portus freti portitor. Portymis idis. nauis ad trāciendū.
 Portunus: deus a portu dicitur: qui portus pñst. Sic ce Palemō dicit. A quo oportunus r iportun. Dcc etiā Helicerta est Iuoz filius.
 Portic: q pter repetitos imbres r vmbz ac deambulationis gra edificant. Quid. de porticu pompeiana. Tu mō pōpeta letus spaciare sub vmbra. Tu sol herculei terga leonis adit.
 Portio: quasi partio: significat partē. Dinc diminutiū est porticula. Apul. Qui cum a me porticulam polceret. Dinc sic. portio: quę est duaz rerū inuicem facta comparatio.
 Portendo dis. poro hoc est ante tendo/ pcedo/ significo. Virgilius. Dinc illum faris externa ab sede/ pfectū Portendi generū. Plau. in Eur. Ecce alto: nobis periculū magnū et familie portendit de mena/ expectemus mortem.
 Portentum: a portēdo: id est pgo tendendo q portendat aliquid futurum: quis aliquando dicant port

tenta inania quedā r irridenda. *Lice. lib. i. Tus. Aut quid negotij est hec poteratū r dicitōz potentia conuincere. Hiero. de dijs ait. Potentia magis qz nūmina. Potentū tamen ex augurijs et auspicijs sancti qui significationē accipiebant. Unde apes ille ex ore Ambrosij pdeuntē/quali potentū fuerunt: q de lōge viri sapientiam poterūt: id est significauerūt. Et Virgilij lib. viij. p bono omine posuit cuz ait: Ne quere pfecto quem casum poterat ferant. Ubi Ser. Dō bona omnia que victoria poterunt. Et dicta pphetaz sunt quasi potentia: qz porro hoc est de lōge tendebant: id est futura diuinabant. Cū Sal. Ex libris sibyllinis regnū Romę tribus conelias poterdi. Potentia quoqz fieri dicunt: cū insolita corpora raro se ostendūt: vt comete/ turbines/ barathra/ et sere/ no celo facta tonitrua. Unde Tar. In celo inqz me/ morabile eritū poteratū. Nā stellā Genetis nobilissimā Plauti/ vel peruginē: Homerus heperon apellat pulcherrimā dicens: Lator scribit tantū poteratū eritū/ vt mutaret colorē. Hęc autē poteratū di cū esse cōtra naturā: sed nō sunt: cū dei volūtate fiat. Que quidē volūtās cuiusqz rei cōditę natura est: inqz Aug. lib. xij. de ci. dei. Potentum ergo fit nō cōtra naturā/ sed cōtra quā est tota natura.*

Potentuolus a. um. qd poteratū facit. *Pli. Potentuosum est qd de ea traditur.*

Porulaca (quā greci Dephō dicūt) herba ē frigida et humida: vt inqz Auicēna: q dentū tollit stuporē.

Posca: vintū in oculari aquatū: quod apud *Pli. Carromemaz* r alios *Loia* dicūt. Quidā *Poscā* dicūt esse portionis genus: quā greci *Dicraron* vocāt: q ex aq acetis mixtura cōficiat. *Plin. lib. xxx. Tormina sanat palumbus fer* ex posca decoctus.

Posculentū nō posculentū dici debere scēpsit *Hermolaus* vir nūqz satis laudatus: qz a posca etiā posculentū dici possit.

Posco poscis: *posco* scilicet rem debitam et honestam peto. *Car. Poscere*: est quotiens aliquid p merito nostro deposcimus. *Cui Dona. cōcordare* videtur cuz inquit: *Poscere*: est imperiose rogare. Aliqñ puocare. *Virgilij. Daud acrē dubites in prelia poscere* turnū. *Lice. Poscunt maioribus poculis. Aliquādo petere seu vendere. Plau. in Berca. Tanti quanti poscit. In qua significatione etiā sumit vocare. Juue. Bis quingenta dedit: tātū vocat ille pudicā. Vbi* composita sunt *Apocō*: quod est iura debitā r ius posco seu volo. *Teren. in Deau. Dinas* qui dem iā decem habet a me filia: quas p a limentis esse nāc dico datus: balce ornamentis cōsequēt altere. *Porro* hec talenta dotis apocēt duo. *Deposco. Ex posco*: multū seu cū instātia aut publice posco. *Liuij lib. i. Dacen* precibus exposcūt. *Virgij. lib. iij. Sed votis* pccibus iudēt exposcere pacem. *Reposco* qd mihi debet reddi peto. *Ambrosij. Susceperat* in fenestrate filius p repositionē/ *reposcēt* dño negādū ad sacrificiū: qz ius vnicū nō putauit. *Virgij. Partibusqz* reposcere signa. *Et* *reposcere* est vehementer poscere. *Plau. in r. ur. Quā tu* virginē me *reposcis*.

Postulo as. significat quodā mō requiro/ volo: vt *Res locus/ persona/ tempus/ causa* postulat. In qua significatione quandoqz ablatiuo iungitur mediante compositione. *Lice. in Let. Hęc* quicqz vūqz nisi honestum et reatum alter ab altero postulat. Aliquādo accusatiuo solum. *Idem p Liga. Lōgiorē* orationem causa forsitan postulat: tua certe natura breuiorem. *Hōnunqz* duobus accusatiuis: sed tunc sumitur p o. *Hiero. in Sen. Daudi*: r dedit mihi domiuus pccitionē quā postulaui dñm: qd tamen raro reperit. *Nā cū* ppe vt postulo voluit ablatiuo iūrit: vt i. *Re. Tocauit* nomē ei/ *lamuel*: eo q a dño pō

stulasset eum. Quādoqz significat rem debitam et honestam peto. Aliqñ significat accuso seu querelam dico de altero apud alterz. *Sue. in Lela. Egerum* Lornium dolobellam cōsularem et triumphalem virum reperundaz postulat. *Idem de Aug. Astitit* et cū entibus sicut scartario cuidam euocato quondaz/ quū postulabatur iniuriarū. *Interdū* postulare est cupere velle expectare. *Teren. in Adel. Per* oppressionē vt banc mihi eripere postulet. i. velit aut speret. *Prē* postulare: sicut docet *Alpia. est* desiderium suū vel amici in iure apud eum qui iurisdictioni hest exponere: vel alterius desiderio contradicere. *Soler* distinguere inter postulare poscere/ petere/ obsecrare et flagitare: quia poscimus imperiose/ petimus precario/ postulamur iure. *Obsecramus. i. p sacra* rogam. *Flagitamus*: nō sine strepitu verborz addendo cōcurramus. *Lice. Quāqz* causa postulat/ nō tñ flagitat. *Curtius. Postulabat* autē magis qz petebat. *Expostulare* est cū querimur iuriā apud illū a quo accepim: r habet in se reprehensionē. *Sed de Expostulo* alibi.

Postum potes: potui: ex pos sum cōponitur: quasi potens suz. *Unde etiā* quādoqz cū ablatiuo cōstruitur. *Liuij lib. i. Pecunia* deinde quā multa poterant fructi socios ex postibus sacre gallos conant. *Sit* etiā qui hoc verbum cōponit ex potro/ valde r sū q valde esse videant qui potētes sunt. *Habet* qñqz apostum: vt cū dicimus: *Deus omnia pōt*: vnde fit omipotens. *Quāqz* est sine apostitiōe. *Plau. Nō* dic vt post sit edit: sed posse cupit vt edat.

Possibile dicit qd fieri pot. *Cui* r rariū ē impossibile.

Possideo: ex pos r sedeo. *Pos* aut qd in vsu nō est: idē est qd potēs: vt sit possideo/ quasi potēs sedeo. *Hęc* possessio/ possessoz: r possessiuus a. um.

Possessio: ppetuas r vltius siue act^o possidendi agri aut edificij: nō ipe fundus aut ager. *Li. in parad. Etenim* isti callidi estimatores prata aut areas magni estimarent: qz ei generi possessionū nemini nocere pōt. *Alij* qñ tñ sumit p ipsi bonis immobilibus.

Possessor: qui possidet: cui^o fgm. est possessio.

Possessiu^o a. um. qd possidet: vt *Eudri^o enis/ eades* regis: q regis possessio est.

Possidonius: pbs *Apamensis* ex *Syria*: vt *Strab. lib. xiiij. auctor* est: sed *rhodius* estimatus: qz *rhodi* vbi sit/ ac phatus est. *Sicut r Apollonij* mō dicit^o r *rhodi* cū esset alabađensis. *Strabō* audiuit. *Lice. Hęc* cū aliqñ morbo articulari laborasset grauissime: fert sepe dixisse (erat em stoic^o). *Nihil* agz doloz/ quis sis molestus: nunqz te esse cōstetoz malū.

Postpositio cōposita et sepata inuenitur. *Separate* significat meta grecam ppositionē: quādo ordinē demonstrat siue loci/ siue temporis/ siue alicui^o alterius rei: sicut accusatiuo. *Virgij. Post* montem oppositū. *Idē. Post* aliqñ mea regna videns mirabor *aristas. Dora. O* ciues ciues querenda pecunia prima: *Virgij* post nūmos. *Cōposita* nō reperit cū multis dicitōib^o: vt *post* bac postmodū. *Quāqz* tñ ponitur loco aduerbiū postea: r hoc qñ nulli casui seruit: vt qñ unigif ablatiuo. *Virgilij. Post* mihi non simili pgnā cōmissa luētis. *Sal. Ubi* periculū aduenit: inuidia atqz supbia post fuere. *Lū ablatiō. Virgij. lib. vi. Ille* ad mirās venerabile donū: fatalis virgē lōgo post tpe visum. *De* si p se pferat/ vel ppostere: habet accētū acutū in versu nō grauem.

Postqz aduerbiū tpi. *Sal. Postqz* cōsulueris mature op^o facro. *Interdū* ponit p qñ. *Teren. in Adel. Postqz* poeta sensit scripturā suā ab inqz obseruari. *Virgij. Postqz* nos amaryll^o habet galathea reliquit. *Hęc* miz: qz vt *Dona. ait*: eius reciprocū est qz p postqz. *Plau. in Bul. Is* qñ morit ita auido ingenio fuit. **Postqz** componitur ex post et ea: vnde r pducitur r

ut alia coposta. Interea scireca, aptera. Salusti.
 Postea pila in ceterorum Hispania questor. ppetoz
 nullus est similiter. Posteaq vna dicitio est: sicut et
 postea q conerue pculu sunt. Cic. Placo. Et abfui
 pscilicet in Dicitia: et posteaq de meo cursu reipu.
 sum voce reuocat. nunq per. D. Anto. quier? sui.
 Sic em dicitis sequentia copulant. Aliq in postea
 et q interponit vo: et significat: sed posteaq. Idem
 Ap. o. Postea do q ita cepi.
 Postero a. um. quod aliquid sequit: vt Postera dies:
 id est sequens: C. i. g. li. iiii. Postera pbgrea lustra
 bat lumine terras. Aliq Postero dicit qui post nos
 futu? est. Unde posteri et posteritas. Seneca. Po
 stero negotiu sic dicit. Hui? compatiu est posteri
 o: et suplatiu postrem: id est vltimus. Posteri pe
 des: qui post primos sunt. Hinc coponit Postero
 rus: quasi puerus et inuersus. Cic. Cassio. Postero
 steros habes tabellarios: erit me quide no offendit:
 sed tamen cum a me discedat: flagitat lras: hoc est: q
 post alios venire debet: priores aliu q simili fuerat
 veniunt. Quintil. Postera res occidere: deinde
 erubescere. Postera libido dicit vitia sodomiti
 ca. Et posteros hoies libidinosi cupiditate vocat
 Jul. Firmic: qui et pedicatos vocant.
 Postero: tardi? vel secudu. Qns etia minus. Plau?
 in Aul. Posteri? ista dicit q credo tibi.
 Posteriora dicit q a vultu averti snt. Unde est illud.
 Posteriora mea videbis.
 Posteriora significat postez seculi: siue homies q post
 nascit. Ci. in Lel. Quo genere spare video: Scipi
 onis et Leli amicitia nota posteritatis fore.
 Postremo aduerbium: significat finaliter: vltimo loco/
 tandem. Sal. Postremo omnib? modis pecunia tra
 hunt. Dicit et ad postremu. Impostez do significat
 in futuz tempus. Quintil. lib. j. Dulca lingue vitia
 nisi pimis erantur annis incedat illi impostez pra
 uitate durantur.
 Postero pe. cor. postpono. Pl. lib. ij. Sebena et vbi
 bus et agro? cultu: viroz mozuq dignatioe ampliu
 dine opu nulli puinciaz polsterenda.
 Postba: dicitio coposta sicut Antebac: et significat de
 inceps in futuz: siue post hoc tempus. Teren. in An.
 Postbae quas faciet de integro comedias.
 Postbaeo: postpono. Ter. in Phoz. Na omes post
 habui mihi res ita vt par fuit.
 Postbum? pe. cor. ex post et humus componit: qui post
 mortem parentis natus est: quasi post humatu et se
 pulctu. Plau. in Aul. Post media etatem qui medi
 am duxit vrozem domu: si eam tener anu pregnantē
 foruito fecerit: qui dubitas qn sit paratu nomen pu
 ero postbum? Dicit et postbum? a. um. p futuro et se
 quenti et postero. Unde Apul. Postbuma spem di
 rit. C. i. g. lib. v. Tua postbuna ptes. fuit et Post
 bum? nomen viri. Doro. lib. Car. Deuben fugaces
 postbume postbume labunt anni.
 Posticum et posticus penul. pdu. a poststando postio
 in posteriore pte ediu. Plau? in Tri. Aliud autem
 posticu ediu nostraz. Ceteros tamen etiam vicinum
 habitantem ad posteriore parte ediu sic appellarunt.
 Doro. Atria seruante postico falle clientē. Et ostia
 ipm postica signi. genere dicit: cuius diminutiū est
 posticula. Apul. Der quanda breuem posticula in
 ero vocat me. Ammianus. Der postica ingressus re
 fertam inueni cōfluente ex finitimis virili et muliebrī
 sexu. Postica etiam Auguz est. Nam vt inq? Ser.
 Augures designat spacia lituo: er eis dant nomina:
 vt prima pars dicit Antica: posterior: Postica. De
 xterā quoq? sicut scribit? Antica: sinistram po
 sticam dicimus. Sic etia ea celi ps que sole illustrat
 ad meridiem Antica nominat: q ad septentrionē po

stica: Rursus q diuidunt in duas ptes orientem atq
 occidentē Antica et postica dicunt. Itē postica: linea
 in agris diuidēdis: q ab oriente in occidentē spectat.
 Omnia deniq? q post nos snt postica dicunt: et q an
 nos: Antica. Inuenit etia posticus a. um. Pers. Po
 stice occurrere sanne: hoc est: irrituū facre a pte poste
 riorē. Aulo. Postico vulnere fossor.
 Postero as. Palladius. Oliua cū varia cepit esse: collū
 git. Na cū tota nigresceret: qd speciei merito postera/
 uit: fundēdi vbertate cōpensat.
 Posticula dimi. Plau? in Tri. Posticula hoc recepte
 cum gdes vendidit. Posticula diminutiū a posticat
 de quo in dictione postica.
 Postis generis masculi. a post deducit: et significat val
 uā ostiū: siue latus porte: dicit? q post fores stet. C. i. g.
 gil? Dērent parietibus scale: postefq? sub ipsos mi
 tunt gradibus.
 Postilena: a post et stando: q stet a parte posteriori. Est
 em incuruū lignum siue crassius loz qd sub iumentū
 cauda ponit. Plau. Ita te a gerūda aqua curuū faci
 am: vt postilena postic ex te fieri. Dine p cōrariū an
 tilena: qua pectus cingit.
 Postliminiū: ex post et limina componit. Quēcūq? em
 a nobis alienata ad hostem puenit: cū a nostro limi
 ne exierit: si post ad idem limen reuertant: postlimi
 niō redeunt. Fest? Postliminio recept? est si q extra
 limina: hoc est terminos puincie capt? fuerat: rursus
 ad ppa reuertit. Paul. Jurecō. Postliminiū est ius
 amisse rei recipiēde ab extraneo: et in statu pristinu re
 stituēde: in nos et liberos ipsos regesq? morib? ac le
 gib? pstituta: Na qd bello amissū? aut etia circa bel
 lu: hoc si rursus recipiam? dicim? postliminio recipi
 id qd naturali eqtate introductū est: vt qui p iniurias
 ab extraneis detinebat: is vbi in fines suos redisset
 pristinu ius suū reciperet.
 Postmitro. Cic. p Lelio. Qd in alicui? agrestis picu
 lo nō postmitteret: id hō erudit? in silijs docillimū
 hois dissimilandi putaret.
 Postmodū pe. cor. ex post et modū: significat postea si
 ue postremo: quasi post modū rei datū. Li. lib. j. Se
 pe ex iniuria postmodū exortā gfas. Dicit et postmo
 do. Idē li. iiii. Si ardeas tua tpa expectare velint
 arbitriūq? senatu leuāde iniurie lpa pmittant fore: vt
 postmō gaudeat se ire moderatos.
 Postomis idis. instrumentū lignēū seu ferreū qd ad co
 hibendā equozū tenaciā narib? vel mofui imponit.
 Lucil. Postomides buic de narib? ingētes pendēt.
 Postridie et pridie composita sunt et diuersa. De Pridie
 die Hel. lib. p. Die pristini eodem mō dicebat: quod
 significabat die pristino: id est priore: quod vulgo p/
 die dicit? cōuerso cōpositionis ordine: quasi pristino
 die. Festus do (cui magis accedendū puto) compo
 sitionem pridie antiquam esse inuit: cum ait. Pridie
 gaus dicitur est: q anteq? mat sedo naberet: est pge
 nit? Pridie em antiqui p pze dixerunt. Pridie igit? ex p
 et die compositū: prioz siue pcedenti die: siue do an
 te significat: postridie do postero die: siue copatu? em
 est. Lactan. lib. v. de vroz exemplū posuit: loquit
 de Carneade. Is cū legatus ab Aethiēnsibus Ro
 mā missus esset: disputauit de iusticia copiose audie
 te Balba et Latone censoribus: maxime tūc oratorū
 bus. Sed disputationem suā postridie cōrariē sub
 uertit: et iusticia quā pridie laudauerat sustulit. Plau.
 i Stri. Qui potest mulieres vitare? viter: vt quoridie
 pridie caueat ne faciat quod pigrat postridie. Pridie
 igit? pōi die siue pcedenti die significat: vt etia apud
 Latonem li. de re rust. Si quem purgare votes: p/
 die ne cenet. Postridie do postero die: nec post tres
 dies vllō mō significat: vt Latonis exemplum aper
 tissime demonstrat: qui eodē lib. sic ait. Oclū viride

no 2

sic facito: Olea spmū ex terra tollito: si inquinata erit tollito a folijs: et stercore purgato posttridie aut post tertū diem q̄ lecta erit facito. Nō em̄ adiecit diem tertū: si posttridie post tres dies significaret nisi q̄ posttridie secundus seu sequens dies esset ei⁹ diei qui p̄cessit: q̄ ostendit etiā ex hoc q̄ eius diei appositū tā p̄die q̄ posttridie inuenit. Licet. sentulo. Ad duo decimū kalendas februarij cum in senatu pulcherri me staremus: q̄ iam illā sententiā bibuli de trib⁹ legatis pudie eius diei fregeram⁹: id est p̄cedenti die ei⁹ diei hoc est duodecimi. Celsar lib. ij. Posttridie ei⁹ diei ei⁹ celsar p̄udio vni⁹ castri: q̄ satis esse visū est: reliquit est sequente siue postero die eius diei qui p̄cessit. Aliq̄ etiā ḡtis iungitur: vt Duidie siue posttridie kalendis nonarū iduū: 2 postilline iungitur. Mō nū q̄ actūs apponit. Licet. Apio. Duidie nonas Junias cū eisem⁹ v̄ndulū. Et resoluitur die p̄cedenti nonas siue die ante nonas. Liu. Etiā posttridie Idū diui nis suspenderi iussit: quo itē mō posttridie kalendiarū ē die post kalen. Etiā aliter actō iungunt. Et ad Atticū. Duidie cōpitalia memēto. Interdū p̄die 2 posttridie sequit. q̄ vt p̄die q̄ interea patriā sacrificiū facito. Li. lib. ij. Mō cū p̄die q̄ legati ad tarquios. p̄ficiētur: 2 cgnatū forte apud Cretellos esset: purarij ibi remotus arbitris multa inter se de nouo vt sit cōsilio egissent sermone eoz: ex seruis vn⁹ excepit q̄ tā antea i dixerat agi. Ad sic exponit. Die p̄cedenti anteq̄ legati ad Tarquios p̄ficiērent. Sicut illud Sue. i. E. fa. Et p̄die q̄ occideret i sermone nato sup. cgnā ap̄ D. Lepidū: quina esset finis viq̄ cōmodissim⁹: repētinū inopinatū q̄ fuerit. Quo etiā mō intelligit il. lud in canone missē. Qui p̄die q̄ pateret. id est q̄ p̄cedenti die anteq̄ pateret: nō aut q̄ situr. Gallia interpretat: eo q̄ sententiā repugnare videret. Sicut posttridie q̄ pater mortē obiit: epulū fecit: id est postq̄ pater mortē obiit: posttridie epulū fecit: vt dies mortē: luctui seruiat: postera dō epul. Mō aut posttridie q̄ pater mortē obiit: epulū fecit: q̄ neq̄ obiit neq̄ sensui cōuenit. Mō posttridie aliū die epigit p̄cedenti. In isto dō ep̄ pio nullus ali⁹ dies p̄cessit. Ergo q̄ p̄ postq̄ exponē dū est: vt Posttridie sequat ip̄m q̄ pater mortē obiit. Sicut Posttridie q̄ vroz duxero: nauigandū est mihi. Si q̄ p̄ quo sumat: nō recte fieri interpretatio. Ergo ne cessario q̄ p̄ postq̄: non p̄ quo sumendū est: nisi q̄ p̄ quo hoc mō sumamus: nō tā vt capiam⁹ eo posttridie epulū factū quo pater mortē obiit: neq̄ eo posttridie vroz duxero nauigandū est mihi. Sed sic posttridie: id est postero die ab eo quo pater mortē obiit epulū fecit: 2 posttridie ab eo quo vroz duxero nauigandū est mihi. Et Gallia ita intellexit. Hoc mō sumēda sūt p̄legat⁹ Liu⁹ exē: vt libro. iij. Anno trecentesimo altero q̄ cōdita Roma erat: iterū mutat formajciui tatis a consilio ad decem viros. Et lib. iij. Dictator exercitu victorie domū reducto die octauo q̄ creat⁹ erat. Idic q̄ p̄ quo exponit: id est ab octauo die ab eo q̄ creat⁹ erat. Et illud q̄ cōdita Roma erat: id est ab eo quo cōdita Roma erat. Ad etiā p̄ postq̄ sumi potest. Hic tū Galie exēpla breuius exponit: vt q̄ p̄ cū sumat. Hoc mō q̄ p̄ cum pater mortem obiit: epulum fecit posttridie. Et q̄ p̄o cum vrozem duxero nauigandū est mihi posttridie. Illud autem Cicero nis ad Tironem. Denandrius posttridie ad me venit q̄ expectarem: p̄ cū omnino sumitur: nō p̄ postq̄: neq̄ p̄ anteq̄: neq̄ ab eo quo. Hoc mō Denandrius q̄: id est cū die p̄cedenti eū expectarem: venit ad me posttridie. Unde recte sequit: Itaq̄ habui noctem plenā timoris: id est noctē q̄ ip̄ n diem p̄cedentem intersecuta est: 2 intercessit inter posttridie hoc est sequentē diem: 2 ip̄m die p̄cedentē. A Duidie sic Duidianus a. um. quod est p̄die alicui⁹ diei. Sue. i. Lato.

Barcente adhuc stomacho puidianū cibi. A Posttridie posttridianus: qui post posttridie alicui⁹ diei: sicut posttridianus: qui post id⁹ est. Sed abutit. p̄ posttridie anua crastin⁹. p̄ pudian⁹ besternus. Potestas multa significat: vt Paul. inquit: Nam in persona magistratū imperiū: et a possum sit: In persona liberorum patriam auctoritatem: In persona seruorum dominiū. Et cum agimus de noie deditioe cum eo qui seruū nō defendit: p̄sentis corpis copiam et facultatem. Potestates igitur p̄ncipes potestates dicuntur: quos greci Dyantales vocant: 2 hi qui magistratus gerunt: et habent merū imperium: hoc est gladij potestatem ad animaduertendū: et facinorosos homines: et in iudicijs p̄sunt. Unde non in pre p̄toros vobis vulgo nunc potestates dicuntur. Sue. m. Clau. Jurisdictionem de fidei commissis quotannis: et tū in vrbē delegari magistratibus solitam in perpetuū: atq̄ etiam p̄ p̄ncipias potestatis de mandauit. Apul. Sed iussit potestas officialem suā magna seueritate coerceri. Dli. Pungue diaconis in pelle doxadam neruis ceruicinis: ad alligatū in lacerto victoriā iudicio 2 cōferre existimant p̄mū: spondylū aditus potestati mulcere. Et Potestas ponitur p̄ cōsilio 2 ratioe. Unde exire aliquē de potestate otium⁹ mentis impotē fieri: vt apud Cic. lib. iij. Cat. Fratros. p̄ncipie dicunt⁹ exisse de potestate: id est de mente. Potesta a veterib⁹ dicebat. p̄ p̄ate. Dlau. Mō desidiū in ocio operū deditioe: neq̄ potestas sibi fuisse adeo arce cohibita esse a patre. Potentatus us. potestas. Potēs tā participiū est: nomen inuenit a possum. Sed quādo participiū est: tempus significat: 2 accusatiuo iungit nomen vel infiniti: nec comparatiōe accipit: vt Potēs pugnare: vel potens bella facere. Mō p̄o nomen caret: tpe: 2 genitiuo iungit: vt Potens maris: 2 cōparatiōe accipit: vt potētior: hui⁹ cōtrariū im potēs qui nō potēs. A quib⁹ potētia et potentia: potētior potētior. Differēt autē p̄m p̄ncipie: potētia 2 potestas: q̄ potestas magna p̄ vi accipit: potētia 2 dñatione. Idic: omnipotēs. Arripotēs: bellipotēs: q̄ armis et bello potēs est. Arripotēs mulier: q̄ coire cū viro p̄ gratē potēs. Potis et pote: vide in dicitōe Lōpos. Pote volo: possum velle: potis sum: possum. Potior: 2 poti⁹ cōparatiua: p̄ melior 2 meli⁹: quasi potētior 2 potentior: 2 potissimū suplatiuū: et potissimū me aduerbiū: q̄ significat magis 2 maxime. Differēt autē potius 2 potissimū seu potissime: q̄ poti⁹ ad duo tū: potissimū ad plura referit: vt Quē poti⁹ instituas heredi: Fabiū an Luciū: Aut quā natarū potissimū erudiā: si multe sint. Inuenit tū q̄n q̄ potissimū referri ad duo. Li. Quāq̄ p̄tar bonestas icolumitati: tā vti potissimū cōsulendū sit delibereur. Potioris 2 poteris: a potis deducit: tā tertie q̄ quartē cōiugatiōis est. In infinitiō tamē 2 p̄ncipio quartē sequit. Gurg. Si potis: quid nō mortalita pectora cogis: Gurg. Tuq̄ tuis armis nos te potiremur achille. Est autē potiri tenere: 2 q̄ in p̄tate habere. Et sic fere semp cū gō cōstruit. Salu. Lūi fatū forez vobis potiri. Aliquādo est obtinere: et in potestatem vendicare: et tūc abtō iūgit: vt Celsar tandē potitus est gallia. Aliquādo frui. Sic etiā cū ablatiuo: 2 non nūq̄ cū accusatiuo cōstruit: sed raro. Licet. De s̄ his voluptatib⁹ bona grās fruitur: libentius primā parvulis fruit rebus: vt diximus: et inde his quib⁹ tenetur: etiā si nō abāde potit⁹ nō otium caret. Tert. in Adel. Patria poti⁹ cōmōda. Poto as. aui. 2 potus sum: potatum et potū: significat bibo. Lhero. Mō ambigo multos fore: qui de turbulento magis riuo q̄ d̄ purissimo fōte potare malint.

